

גְּלִיפִין בְּאַתּוּי רְשִׁימִין, דְּקִימוּ בְּהוּ עֲלָאי וְתַתְּאִי,  
 שְׁמִיא וְאַרְעָא ושבעים ושתים שמות קדושים חקוקים באותיות רשומות וידועות  
 שהם ע"ב שמות היוצאים מפסוקים ויסע ויבוא ויט שבהם מתקיימים עליונים ותחתונים  
 ושמים וארץ וכסא הכבוד של המלך שהוא המלכות (דמשק אליעזר), תְּלִיין  
 מִסְטָרָא חֲדָא לְסְטָרָא חֲדָא, דְּפְשִׁיטוּתָא דְּאַלְפָּה, קִיּוּמָא  
 דְּעֲלָמִין כְּלָהוּ וכולם תלויים באות ו' שבאמצע האות א' שמתפשטת מצד זה לצד  
 זה כי האות א' היא י' למעלה וי' למטה ואות ו' שבאמצע היא נקראת התפשטות הא' והם  
 קיום כל העולמות (מק"מ), וְסִמְכִין דְּעֲלָיִן וְתַתְּאִין בְּרִזָּא  
 דְּחֻכְמָתָא והם העמודים הסומכים את העליונים והתחתונים בסוד החכמה.

וּשְׁבִילִין סְתִימִין, וְנִהְרִין עֲמִיקִין, וְעֶשֶׂר אֲמִירִין, כְּלָהוּ  
 נִפְקִין מִתְּהוּא קוּצָא תַתְּאָה דְּתַחֲזוּת אֲלָפָה והל"ב  
 נתיבות והשבילים הסתומים של החכמה והנהרות העמוקים שהם חמישים שערי בינה וכן  
 העשר מאמרות שהם י' אותיות של שם מ"ה שבו"א כל אלו יוצאים מהקוץ התחתון של  
 האות א' (מק"מ בשם מהרח"ו). מִכָּאן וְלַהֲלָאָה שְׂאִירִי לְאַתְּפִשְׁטָא  
 אֲלָפָה בְּבִי"ת ומכאן והלאה התחילו להתפשט האורות של הא' שבכתר להיכנס  
 ולהתפשט באות ב' של החכמה וכך נתפשטו האורות הלאה מאות לאות עד האות ת'.  
 וְלִית חֶשְׁבֵּן לְחֻכְמָתָא דְּהִכָּא אֲתַגְּלִיף ואין מספר לחכמות שנחקקו  
 כאן באות ב' כי החכמה היא השורש לכל הפרצופים והספירות שתחתיה וכולם משתלשלים  
 ממנה וכן משתלשלים כל הכ"ב אותיות זו מזו עד שיעלו האורות לאין תכלית וחשבון

(רמ"ק).

הלימוד  היומי

**בְּגִינֵי** (דף ע"ג ע"ב) **כֶּדֶר, אוֹרֵייתָא קִיּוּמָא דְכֻלָּא, וּמְהִימְנוּתָא**  
**דְּכֻלָּא** ומשום כך שיש הרבה סודות באותיות התורה או לכן התורה היא  
 קיום של כל העולמות והיא אמונת הכל, **לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְמְהִימְנוּתָא**  
**דְּאֵא בְּדָא פְּדֻקָּא חֲוֵי** וע"י לימוד התורה זוכים לחבר ולקשר את קשר האמונה  
 זה בזה כראוי דהיינו לקשור את ז"א הנקרא אמת עם המלכות הנקראת אמונה (מק"מ).  
**וּמֵאֵן דְּאֵתְגֻזֵר, אֵתְקַשֵׁר בְּהֵוֹא קַשְׁרָא דְמְהִימְנוּתָא** ומי  
 שנימול הוא נקשר בקשר האמונה שהוא קשר זו"ן. **וּמֵאֵן דְּלֵא אֵתְגֻזֵר, וְלֵא**  
**אֵתְקַשֵׁר בִּיְהוּ, כְּתִיב בִּיְהוּ** וכל מי שלא נימול ולא נקשר בזו"ן נאמר עליו,  
**וְיִקְרָא כַב) וְכֹל זֶר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ** וכן נאמר עליו. (שמות יב) **וְכֹל עֶרְל**  
**לֹא יֹאכַל בּוֹ. דְּהָא אֵתְעֵר רִיחַ מְסֻאָבָא דְמִסְטָרִיָּה,**  
**וְאֵתִי לְאֵתְעֵרְבָא בְּקֹדֶשָׁה** כי אסור לו להתקרב אל הקדושה משום  
 שכאשר הוא מתקרב אל הקדושה הוא מעורר מצדו את רוח הטומאה ואם היה מקבל שפע  
 של קדושה הוא היה בא להתערב עם הקדושה. **בְּרִידֵי רַחֲמָנָא, דְּפָרִישׁ**  
**לְיִשְׂרָאֵל בְּנֹוֹי, רְשִׁימִין בְּרִשְׁימָא קְדִישָׁא, מְנַיִיהוּ**  
**וּמְזוּהָמָא דְלְהוֹן. עֲלִייהוּ כְּתִיב** ואמר רשב"י ברוך ה' הרחמן שהבדיל  
 את ישראל בניו משאר האומות בזה שהם רשומים ברושם הקדוש של ברית מילה והבדיל  
 אותם מהגויים ומזהוהמה שלהם ועל ישראל כתוב, **וְאֵנֹכִי נִטְעַתִּידֵי**  
**שׁוֹרֵק כְּלָה זֹרַע אֲמַת** דהיינו שישראל הנקראים זרע אמת להם ראויה התורה  
 הנקראת אמת. **וּבְגִינֵי כֶּדֶר, (מִיכָה ז) תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב, וְלֵא**  
**לְאַחֲרָא. תוֹרַת אֲמַת, לְזֹרַע אֲמַת** ומשום כך כתוב תתן אמת ליעקב

שהתורה הנקראת אמת ניתנה רק ליעקב ולא לאחרים דהיינו שהוא תורת אמת לזרע אמת של ישראל. **אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנִשְׁקִיָּה עַל יְדוּי** ובא רבי אלעזר ונישק את רשב"י אביו על ידיו.

**רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, כְּתִיב (שמואל א יב) כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ וְגו' ומש"כ, כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ, מֵאֵי טַעְמָא** מה הסיבה שהקב"ה לא יטש את עמו **בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל** [קטע] ואומר רבי חזקיה שהוא בעבור שמו הגדול דהיינו. **בְּגִין דְּכָלְא אֶתְקַשֵּׁר דָּא בְּדָא** בגלל שהכל נקשר זה בזה וישראל נקשרו בקב"ה ולכן הקב"ה לא יתיר את הקשר הזה מצדו לעולם (רמ"ק), **וּבְמָה אֶתְקַשְּׁרוּ יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא** וע"י מה ישראל נקשרו בקב"ה. **בְּדַהוּא רְשִׁימָא קוּדִישָׁא דְאַתְרֵשִׁים בְּבִשְׂרֵיהוֹן** ואומר שהוא ע"י אותו הרושם הקדוש של המילה הרשומה בבשרם. **וּבְגִינֵי כֵךְ, לֹא יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ. וְלָמָּה** ומשום כך כתוב כי לא יטש ה' את עמו ולמה הקב"ה לא יטש את עמו. **בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל דְאַתְרֵשִׁים בְּהוּ** אלא הוא בעבור שמו הגדול שגרשם בהם ע"י מצוות המילה.

### אור הרשב"י

בשביל שמו הגדול, א"ר איבי כשישראל זכאין בעבור עמו ונחלתו, וכשאין ישראל זכאין בעבור שמו הגדול, ורבנן אמרי בא"י בשביל עמו ונחלתו, בחוצה לארץ בעבור שמו הגדול שנאמר (ישעיה מ"ח) למעני למעני אעשה.

[קטע] ואיתא במדרש ברות רבה שהנה כתוב אחד אומר (תהלים צ"ד) כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב, וכתוב אחד אומר (שמואל א' י"ב) כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול, א"ר שמואל בר נחמני פעמים שהוא עושה בעבור עמו ונחלתו, ופעמים שהוא עושה

**תָּאנָא, אֲוֵרִייתָא אֲקָרִי בְרִית, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא  
אֲקָרִי בְרִית. וְהָאֵי רְשִׁימָא קוּדִישָׁא אֲקָרִי**

**בְּרִית** ולמדנו שהתורה נקראת ברית כמש"כ אם לא בריתי יומם ולילה וכן הקב"ה נקרא ברית מצד בחינת היסוד שבו וכן הרושם הקדוש של המילה נקרא ברית כי מש"כ אם לא בריתי יומם וגו' נאמר גם על המילה (רמ"ק). **וְעַל דָּא כֻּלָּא אֲתִקְשֵׁר דָּא בְּדָא, וְלֹא אֲתִפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא** ועל כן כולם נקשרים זה בזה, דהיינו הקב"ה נקשר עם ישראל מחמת המילה ואינו נפרד זה מזה לעולם. **אָמַר לִיהּ רַבִּי יִיסָא, אֲוֵרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל שְׁפִיר. אֲבָל קְדֻשָׁא בְרִיךְ הוּא מִנְלָן דְּאֲקָרִי בְרִית** אמר רבי ייסא לרבי חזקיה שמה שאמרת שהתורה וישראל נקראו ברית יפה אמרת, אבל מנין לנו שהקב"ה נקרא ברית. **אָמַר לִיהּ דְּכֶתִיב** אמר לו רבי חזקיה שכתוב בפסוק, (תהלים קו) **וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ** דהיינו שהוא היסוד דז"א הנקרא ברית, **וְהָא אֲתִיידַע, וְהָא אֲתִמַּר** והרי נודע שהיסוד נקרא ברית, וכבר נתבאר ענין זה (מק"מ).

**וְאֵת חֶקְתֵּי תְשֻׁמְרוּ, חֶקוֹתֵי: (ויקרא יח) אֵלֶיךָ אֵינֻן נְמוּסֵי מְלָכָא** הם חוקי המלך שטעמם נסתר והם מצד היסוד הנקרא חק וכמו שהיסוד

נסתר כך טעמם של החוקים נסתר ואין להם טעם ידוע אלא הם גזירת המלך (רמ"ק). **מְשַׁפְּטֵי: אֵלֶיךָ אֵינֻן גְּזֵרֵי אֲוֵרִייתָא** שאלו הם גזירות התורה שיש להם טעם גלוי והם מצד ז"א הנקרא משפט וכמו שהז"א שהוא בחינת גוף הוא גלוי כך המשפטים הבאים מצדו טעמם גלוי וידוע (רמ"ק), **רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כָּל אֵינֻן נְמוּסִין מֵאַתֵּר דְּאֲקָרִי צְדָק, אֲקָרוּן חֶקוֹתֵי, וְאֵינֻן**